

31 Μαΐου 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 384/88)

Δήμος Λευκωσίας — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Οι περί Δημοτικών Υπηρεσιών Κανονισμοί του Δήμου Λευκωσίας, 1976 (Κ.Δ.Π. 11/77) — Καν. 28(4) — Αρχαιότητα μεταξύ υπαλλήλων κατεχόντων θέσεις διαφόρων μισθοδοτικών όρων — Κρίνεται σύμφωνα με τους μισθοδοτικούς όρους των αντιστοιχων θέσεων — Αντίθετη διοικητική πρακτική δεν έχει ισχύ. 5

Υπάλληλοι — Κεκτημένα δικαιώματα — Δεν υπάρχει κεκτημένο δικαίωμα μη αλλαγής Σχεδίων Υπηρεσίας. 10

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος προάχθηκε στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών του Δήμου Λευκωσίας, γιατί θεωρήθηκε ότι υπερεφούσε κατ' αρχαιότητα του αιτητή.

Επειδή και οι δύο κατά τον ουσιώδη χρόνο κατείχαν από της ίδιας ημέρας την ίδια θέση (Λογιστικός Λειτουργός Α' από 1.3.80) και επειδή το ίδιο συνέβαινε και με την αμέσως προηγουμένη θέση (Λογιστικός Λειτουργός Β' από 1.3.80) η αρχαιότητα έπρεπε να κριθεί με βάση τον Καν. 28(4), που προβλέπει: 15

“Η αρχαιότης μεταξύ υπαλλήλων κατεχόντων θέσεις μετά διαφόρων μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τους μισθοδοτικούς όρους των αντιστοιχων θέσεων”. 20

Προ της 1.3.81 το Ενδιαφερόμενο Μέρος κατείχε θέση Γραφεία Β΄ Τάξης με κλίμακα 426Χ24-522Χ30-702, ενώ ο αιτητής θέση Εισπράκτορα Φόρων με κλίμακα 516Χ30-576Χ36-900.

5 Συνεπώς ο αιτητής ήταν αρχαιότερος του Ενδιαφερομένου Μέρους. Οι καθ'ων η αίτηση, όμως θεώρησαν το Ενδιαφερόμενο Μέρος αρχαιότερο λόγω προϋπηρεσίας στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Καϊμακλίου, προ της εντάξεως της περιοχής του τελευταίου κατά το 1968 στα Δημοτικά όρια Λευκωσίας.

10

Το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, παρατήρησε σχετικά με το θέμα αυτό, ότι:

15

“Ούτε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία ενσωματώθηκε η περιοχή Καϊμακλίου στο Δήμο Λευκωσίας, ούτε το έγγραφο διορισμού της ενδιαφερομένης έχουν προβλέψει οποιαδήποτε πρόσθετα δικαιώματα για προαγωγή του προσωπικού του Συμβουλίου Βελτιώσεως Καϊμακλίου μετά την ενσωμάτωση, ή έχουν διαφοροποιήσει τη θέση αυτής της κατηγορίας σε σύγκριση με άλλα μέλη του προσωπικού του Δήμου Λευκωσίας”.

20

“Ο Δήμος θεωρούσε την προϋπηρεσία των υπαλλήλων του Συμβουλίου Βελτιώσεως Καϊμακλίου ως υπηρεσία στο Δήμο για σκοπούς προαγωγής και συντάξεων”.

25

Η εισήγηση του Δήμου ήταν ότι ενόψει της ως άνω πρακτικής ενομοιοποιείτο να θεωρήσει το Ενδιαφερόμενο Μέρος ως αρχαιότερο.

30

Το Ανώτατο Δικαστήριο,, παρατηρώντας ότι, αν η θέση αυτή γινόταν δεχτή και η πρακτική αυτή αφηνόταν να υπερισχύσει των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων (Κ.Δ.Π.11/77) στην καλύτερη των περιπτώσεων για την ενδιαφερομένη η προϋπηρεσία της θα της έδινε προβάδισμα έναντι άλλων υπαλλήλων του Δήμου, που είχαν την ίδια, όπως και εκείνη, μισθοδοτική κλίμακα” και ότι “η πρακτική αυτή δε θα ήταν δυνατό να υπερισχύσει των Κανονιστικών Διατάξεων που περιέχονται στον Κ.Δ.Π. 11/77 και της ρύθμισης που προβλέπεται σε αυτές ως προς τον καθορισμό της αρχαιότητας του προσωπικού”, ακύρωσε την επίδικη προαγωγή.

40

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

*Αναφερόμενες υποθέσεις:**Stavrou and Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 276,**Papadopoulou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 332.*

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση του Επιθεωρητή Λογαριασμών αντί του αιτητή.

10

*Ε. Ευσταθίου και Γ. Στυλιανίδης, για τον Αιτητή.**Κ. Μιχαηλίδης και Α. Λιάτσος, για τον Καθ' ου η Αίτηση.*

15

*Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.**Cur. adv. vult.*

20

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Κωστάκης Σωκράτους, ο αιτητής, και η Δήμητρα Αντωνιάδου, το ενδιαφερόμενο μέρος και οι δύο υπάλληλοι του Δήμου Λευκωσίας, ήταν υποψήφιοι για προαγωγή στη θέση του Επιθεωρητή Λογαριασμών. Είχαν ισοβάθμιες εμπιστευτικές εκθέσεις και προσόντα. Μετά από γνωμοδότηση των νομικών συμβούλων του Δήμου, η Δήμητρα Αντωνιάδου κρίθηκε ότι υπερτερούσε σε αρχαιότητα και με βάση αυτό το πλεονέκτημα προήχθη αντί του αιτητή. Η εγκυρότητα της απόφασης και κατ' επέκταση η τύχη της προσφυγής, εξαρτώνται από την ορθότητα της εκτίμησης των καθ'ων η αίτηση ως προς την αρχαιότητα των δύο υποψηφίων.

25

30

Η αρχαιότητα των υπαλλήλων του Δήμου Λευκωσίας για σκοπούς προαγωγής ρυθμίζεται από 'τον Κ.28 των Περί Δημοτικών Υπηρεσιών Κανονισμών του Δήμου Λευκωσίας, 1976, (Κ.Δ.Π. 11/77 - Παράρτημα ΙΙΙ(Ι) Αρ. 1325 - 14/1/77).

35

Στην υπόθεση αυτή μας ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τα εδάφια 2 και 4 του Κ.28 επειδή κατά τον ουσιώδη χρόνο και οι δύο κατείχαν την ίδια θέση - Λογιστικός Λειτουργός Α' - και επομένως, η αρχαιότητα τους διέπετο από την υπόστασή τους στην

40

ιεραρχία του προσωπικού του Δήμου στα προηγούμενα στάδια της υπηρεσίας τους.

Ο Κ.28(4) προβλέπει:-

5

“Η αρχαιότης μεταξύ υπαλλήλων κατεχόντων θέσεις μετά διαφόρων μισθοδοτικών όρων, κρίνεται συμφώνως προς τους μισθοδοτικούς όρους των αντίστοιχων θέσεων”.

10

Η αρχαιότητα μεταξύ υπαλλήλων που κατέχουν την ίδια θέση από την ίδια ημερομηνία καθορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.28(2), ανάλογα με την προηγούμενη αρχαιότητα τους.

15

Ο αιτητής και η ενδιαφερόμενη εκτός από την προαγωγή τους στη θέση του Λογιστικού Λειτουργού Α' την ίδια ημερομηνία (1/3/81), είχαν προαχθεί και στη θέση του Λογιστικού Λειτουργού Β' την ίδια ημερομηνία, δηλαδή στις 1/3/80. Συνεπώς η αρχαιότητα τους εξαρτάτο από τη θέση που κατείχαν πριν την ημερομηνία εκείνη. Τα δύο μέρη κατείχαν διαφορετικές θέσεις, επομένως η κατάταξη τους στην ιεραρχία διέπετο από τις πρόνοιες του Κ.28(4) που καθιστούσε τους μισθολογικούς όρους των αντίστοιχων θέσεων τον αποφασιστικό παράγοντα.

25

Η Δήμητρα Αντωνιάδου, κατείχε τη θέση του Γραφέα Β' Τάξης επί της μισθολογικής κλίμακας 426Χ24-522Χ30-702, και ο Κωστάκης Σακράτους τη θέση του Εισπράκτορα Φόρων, επί της μισθολογικής κλίμακας 516Χ30-576Χ36-900. Προκύπτει αβίαστα ότι ο αιτητής ήταν τοποθετημένος σε ψηλότερη μισθολογική κλίμακα και επομένως, είχε αρχαιότητα έναντι της ενδιαφερομένης.

30

35

Από το κείμενο της απόφασης διαφαίνεται ότι οι καθ'ων η αίτηση αγνόησαν, μετά από νομική σύμβουλή, την αρχαιότητα του αιτητή, όπως διαγράφεται στις διατάξεις του Κ.28(4) λόγω της προϋπηρεσίας της ενδιαφερομένης στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Καίμακλιού. Η περιοχή Καίμακλιού περιλήφθηκε στα δημοτικά όρια του Δήμου Λευκωσίας με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 29/3/68 (Παράρτημα ΙΙΙ - Κ.Δ.Π. 232 - Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας - Αρ. 644). Από την ημέρα εκείνη η ενδιαφερόμενη εντάχθηκε στο προσω-

40

πικό του Δήμου πάνω σε προσωρινή βάση και τοποθετήθηκε στην προαναφερθείσα κλίμακα 426Χ24-522Χ30-702. Μονιμοποιήθηκε στη θέση εκείνη την 1/1/69, όπως και ο αιτητής στην αντίστοιχη θέση του Εισπράκτορα. Πριν την ημερομηνία εκείνη ο αιτητής υπηρετούσε ως προσωρινός εισπράκτορας και αμειβόταν επί της μισθολογικής κλίμακας 516Χ30-576Χ36-900. Πριν την ένταξή της στο προσωπικό του Δήμου η ενδιαφερόμενη υπηρετούσε στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Καϊμακλίου, προφανώς υπό την ίδια ιδιότητα και με τους ίδιους μισθολογικούς όρους όπως και στο Δήμο Λευκωσίας.

5

10

Συνάγεται ότι ο αιτητής μισθοδοτείτο πάνω σε ανώτερη μισθολογική κλίμακα από την ενδιαφερόμενη, τόσο στο στάδιο της προσωρινής του εργοδότησης από το Δήμο Λευκωσίας, όσο και κατά τη μονιμοποίηση του στις 1/1/69. Ούτε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία ενσωματώθηκε η περιοχή Καϊμακλίου στο Δήμο Λευκωσίας, ούτε το έγγραφο διορισμού της ενδιαφερομένης έχουν προβλέψει οποιαδήποτε πρόσθετα δικαιώματα για προαγωγή του προσωπικού του Συμβουλίου Βελτιώσεως Καϊμακλίου μετά την ενσωμάτωση, ή έχουν διαφοροποιήσει τη θέση αυτής της κατηγορίας σε σύγκριση με άλλα μέλη του προσωπικού του Δήμου Λευκωσίας. Το άρθρο 59 του Περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) Νόμου - Κεφ. 243, απλώς προνοεί ότι στα πλαίσια ενσωμάτωσης περιοχής βελτιώσεως σε Δήμο, όλο το ενεργητικό περιέρχεται στο Δήμο και όλες οι υποχρεώσεις του Συμβουλίου τον βαρύνουν. Η συνέχιση των υπηρεσιών του προσωπικού του Συμβουλίου Βελτιώσεως δεν προβλέπεται στο Νόμο. Η πρόσληψη του προσωπικού του Συμβουλίου Βελτιώσεως Καϊμακλίου αποφασίστηκε από το Δήμο Λευκωσίας στις 12/4/68 χωρίς καμιά επιφύλαξη ως προς την ιεραρχική ανέλιξη του προσωπικού του Συμβουλίου. Ο κ. Ανδρεάδης, ο Δημοτικός Γραμματέας, κατέθεσε στην ένορκη του ομολογία ότι ο Δήμος εθεωρούσε την προϋπηρεσία των υπαλλήλων του Συμβουλίου Βελτιώσεως Καϊμακλίου ως υπηρεσία στο Δήμο για σκοπούς προαγωγής και συντάξεων. Ο κ. Αγγελίδης εισηγήθηκε ότι με βάση αυτή την πρακτική ο Δήμος νομιμοποιείτο να θεωρήσει την ενδιαφερόμενη αρχαιότερη λόγω της προϋπηρεσίας της στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Καϊμακλίου. Αν η θέση αυτή γινόταν δεκτή και η πρακτική αυτή αφηνόταν να υπερισχύσει των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων (Κ.Δ.Π. 11/77) στην καλύτερη των περιπτώσεων για

15

20

25

30

35

40

5 την ενδιαφερόμενη, η προϋπηρεσία της στο Συμβούλιο θα της έδινε προβάδισμα έναντι υπαλλήλων του Δήμου που είχαν την ίδια, όπως και εκείνη, μισθοδοτική κλίμακα. Έναντι του αιτητή δε μπορούσε να της εξασφαλίσει κανένα πλεονέκτημα διότι βρισκόταν σε χαμηλότερη μισθοδοτική κλίμακα από αυτόν.

10 Έστω κι αν δεχόμαστε ότι ο Δήμος Λευκωσίας είχε διαμορφώσει συγκεκριμένη πρακτική για τη μεταχείριση των μελών του προσωπικού που υπηρετούσαν προηγουμένως στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Καίμακλιου, η πρακτική αυτή δε θα ήταν δυνατό να υπερισχύσει των Κανονιστικών Διατάξεων που περιέχονται στον Κ.Δ.Π. 11/77 και της ρύθμισης που προβλέπεται σε αυτές ως προς τον καθορισμό της αρχαιότητας του προσωπικού. Όπως έχει επεξηγηθεί στην υπόθεση *Stavrou and*
 15 *Another v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 276, κανένα μέλος του προσωπικού δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα στη μη τροποποίηση και καθήλωση των σχεδίων και όρων υπηρεσίας στα πλαίσια του χρόνου της αρχικής του πρόσληψης. Οι πρόνοιες των Κανονισμών του Δήμου Λευκωσίας (Κ.Δ.Π. 11/77) υπέχουν
 20 θέση σχεδίων υπηρεσίας αναφορικά με τους όρους για την προαγωγή του προσωπικού. Το απόσπασμα που ακολουθεί από την υπόθεση *Papadopoulou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 332 είναι σχετικό με την αρχή δικαίου η οποία ισχύει:

25 “No one has a right to demand the non alteration of a scheme of service. It is settled beyond doubt that the appropriate authority has a discretion in the matter. They may alter existing schemes or introduce an altogether new scheme of service. They are the arbiters in the matter. This is a salient rule of administrative law
 30 that reflects the need to ensure that the administration enjoys the necessary freedom to model specifications for the manning of the public Service, in this case the Educational Service, on the needs of the Service and present state of scientific and cultural knowledge, as well as the availability of personnel to meet these
 35 requirements, a social consideration. Any other approach would stultify progress and make for a static state of affairs”.

(pp. 337-338)

40 Η ίδια προσέγγιση υιοθετείται και στην υπόθεση *Stavrou and Another v. Republic*, ανωτέρω.

Καταλήγω ότι ο Δήμος Λευκωσίας πλανήθηκε ως προς την

αρχαιότητα των δύο υποψηφίων και εσφαλμένα θεώρησε την ενδιαφερόμενη ως αρχαιότερη στην υπηρεσία από τον αιτητή. Η πλάνη είχε αποφασιστική σημασία για την επιλογή της ενδιαφερόμενης, γεγονός που επιβάλλει την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

5

Βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος ακυρώνω στο σύνολο της την επίδικη απόφαση. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

10

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.